

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Hec est noua queda[m]. singular[is] atq[ue] rara legenda.
ex alijs sex lege[n]dis collecta et perfecta. tractans de
origine. et vite. ordine. de conuersione. ac magistrali
disputatione. ast de ...**

Petrus <Frater>

Argentin[ae], 6.IV.1500

Tertium capitulum. De constantini substitutione

[urn:nbn:de:bsz:31-333645](#)

De nobilitate pgenie

pugnandū quia pbitas nō
a crudelitate sed crudelitas
a pbitate innuenit sepius de-
victa. Nonne calliditas et
crudelitas magni serpētis
a pbitate crebro aqle vinci-
tur. **N**ihilites aut̄ populus q̄
roman⁹, vt in plurib⁹ orbis
ptib⁹ xp̄ientia docet. Non
ne sūt aquilis velociores et
leonib⁹ fortiores Pugnem⁹
igī vt probi viriliter cōtra
crudeles p iusticia. quā no-
biscum habemus. Et ideo
faciet nos semper victores.
Animi ergo ex verbis pru-
dentis ducis, exertitus ip̄e
vt elephantes ad sanguinez
ptra aduersarios audacter
pnerauerūt muniti. **D**imic-
at igī primo cū britonib⁹
ip̄i anglī q̄si victores. q̄
occurrerūt eis romani. q̄b⁹
licet nō statim, finaliter ta-
mē victoria subministratur
de celo, ducis prudētis cle-
mentia et pbitate miranda.
Qui fducta pacifice ad pri-
stinam seruitutem anglia,
mirificus redit ad minorē
britaniā victor. Infra quā
semel ad solatiuz pgen⁹ de-
uenit in molendinum ubi
predicta belena studiose ne-

cognosceretur. vilibus erat
mancipata obsequijs. **L**us
ius pulcritudinez per illos
qui primo viderāt eam co-
gnoscēs constantinus, capi
illam iussit atq̄ deduci ad
eius aspectū. **Q**ue cum ni-
mis placuisset in oculis ei⁹
credens illam esse filiaz mo-
lendarij, iubet ppter eam
bene tractari p̄em. Ip̄am
quoḡ quia tunc paci vaca-
bat sibi p̄cubinaz seruauit.
Sed post paucū temp⁹ ve-
ritate compta, q̄ filia fuī-
set prelibati defuncti regis.
Britonū, et nouitatib⁹ iam
habitūs de nece vxoris quā
euz filio suo costō in grecia
dimiserat. Helenam sibi in
vxorem assumpsit, et ex ea li-
berum genuit admirabilem
ac eius nomen constantinus
vocari mādauit. **Q**ue om̄
nia p̄dicta audientes roma-
noz p̄incipes et senatus, p̄-
fectum constantinuz brito-
nū regem non parū alacres
constituerūt de cōmuni cō-
sensu.

Tertium capi

tulum in quo agitur de cō-

Capitulum .III.

stantini substitutione con-
statino, atq; de filiis eius.
quot & que fuerūt, & de fine
Dyocleianī & maximiani.
Atq; de immediatis success-
oribus eorundem. Insuper
quomō maximianus Hale-
rus priuanit regem costum-
regno suo & postea libertas
ti restituit.

Ernen,
tes itaq; dyo-
cleianī & ma-
ximianus mi-
ram recupati-
onē puincia-
rū p Lōstantinū facta. am-
pliori eū cogitauerunt exal-
tare honore. Unde factū est
q; dyocleianus filiā suā
maximiano galero filio ma-
ximiani herculei in uxorem
pberet. et ipse maximianus
herculeus filiam suā noīe
theodorā uxorem dedit re-
gi cōstantino primo. q; uis
haberet prius adhuc viuen-
tem aliam, sc̄ helenā regis
quondā britonū filiam. Ec-

De constan. substitutiōe VI

aliam filiam suam sororez scz ipsius theodore, cōstantino tradidit vxorē filio prefati constantini ex belena nato. sed qz pagani erāt, nō curabat duas simul b̄re vxores. Quo facto mox postea h̄i duo simul creati sunt censes. Prīm⁹ cōstātinus videlic⁹ et maximianus galerus. Cōstātinus aut̄ ex sua predicta uxore scz theodora bos duos genuit filios. scz Cōstantinū et Dalmatiū. Qui cōstātinus primi constātini fili⁹, duos filios habuit, videlic⁹ Gallū et Iulianū apostata. Dalmacius p̄o vñū habuit filiū, quem noīe suo vocauit. vt i sexto libro hystorie triptite liqde innenit. H̄i dyocleciāus et maximian⁹ herculeus qz p̄tinaciter in malicia feuicia & pseuerabant maligni, diuino sūt infatuati iudicio. Et hoc modo tradūtur de posuisse impiū. Dicit enim Horosius, qz scđo psecutio- nis āno, dyocleciāus a maxiano exegit inuitio vt siml' imperiū purpurāqz depone rent, et iunioribz in rempu blicaz substitutis, ipi i ocio

prīnato senescerent. Quod et apud mediolanū sic p̄ eos factū est. Nam dyocleciāus loco sui instituit filiū suuz noīe maximianum cui hoc nomē p̄ suo amico maximiano herculeo imposuerat. q̄ maximian⁹ dyocleciāni filius regnauit rome, et in tota ytalia, anteē maxenti⁹ maximiani herculei iunior filius us usurpareret sibi regnū, vt infra patebit. Et hic maximianus dyocleciāni filius fecit martyrizari b̄tos martyres scz Lyriacū Largū et Smaragdū cū alijs mltis eo q̄ b̄tūs Lyriacus sororē suam Arthemiāz adhuc ei⁹ patre dyocleciāno viuēte a demonio liberatam fecerat xp̄ianam. Sed hic maximianus dyocleciāni filius p̄pter suā p̄ris quoqz iniquitate parū vixit. Et vt q̄daz aiūt, est absqz liberis mortuus. Dicūt equidē aliq̄ p̄ maximianus hercule⁹ filiū habuit inter alios quēdam quē dyocleciānū p̄ aico suo vocauit. q̄ an p̄fem mortuus est, et ideo regnum p̄ herculeo datum fuit maximianō galero filio scilic̄ eiusdē

Capitulum .III.

herculei ut infra diceat. De fine tamen eorum scilicet dyocletiani et maximiani dicunt aliqui quod dyocletianus veneno interiit. Sed maximianus laqueo se suspendit. Heladius vero cesaree p[ro]p[ter]ul dicit, quod imperium dereliquerint, iterum impare volentes, ex senatus decreto communis occidi iubent, p[ro]pter eorum crudelitates et pessimas conditio[n]es. Et antequam senatus decretum esset executioni mandatum, ille scilicet dyocletianus veneno se ex desperatio[n]e ac turbatione peremit, sed maximianus laqueo se suspendit. Et eusebius celensis dicit, quod maxentius filius secundus maximiani herculei, dum eum vellet prouare pater imperio, regnumque assumere iam dimisum sicut supra est tactum. Ille patris machinameta presenties, eum fecit ab urbe repellendi. Longe expulsus esset a filio; et ad constantinum sibi generum confugisset, benigne ab eo suscepitus est. Sed ut pessimus generum prius moliebat occidere. Deprehensus ergo in fraude quod constantinum est

iussus occidi. Tortuis itaque iam dictis principib[us] factus et crudelibus, factus est constatninus cum maximiano galero augusti, et diuiso imperio in duas partes a senatu romano, hispania, gallia et britania cum anglia cessit, constantino in p[ro]t[er]em. Et asya, palestina, et illiricum cum italia, galero facto augusto, cessit in p[ro]tez, senero iam mortuo quem caefares fecerat, ad p[ro]tes intra marinas ipse coctitus properavit. Et per episcopum alexandrinum in carcere existente decapitari madauit. Et martyrem eum gloriosum effecit. Ille petrus ep[iscop]us arrianus hereticus existentem dyaconum extra communionem fecit. Maxentius autem adhuc p[ro]p[ter] vivente, videns germanum suum scilicet maximianum galero ad imperium eleuatum, inuidia motus, absente galero fratre suo p[ro]torianis callide suggestit militibus, et sic ab eisdem rome factus est cesar, atque tyrannice italia occupabat. Et de vita huius maxentij pessimi latius suo loco infra diceat. Denique maximianus galerus christianos

De constan. substitutiōe VII

exterminari p̄cepit: non tñ
pter eorum p̄bitatē vel pie-
tatem, sed t̄ ob rapinā t̄ cu-
piditatem patrimonior̄ il-
lorum: que recipe cupiebat.
Hic enī multos valde san-
ctos occidit. Privavit etiā
regno suo Lōstuz p̄fem b̄tē
katherine: regno sc̄z grecie
ex inuidia et odio, que gra-
tis habebat p̄tra constātinū
p̄fem, t̄ Constantiuz ma-
gnū sc̄z germanuz ipius co-
sti, quem sic priuatū exilio
relegauit in allemandriam
egypti, que nondū erat sua.
vt postea fuit propter dotes
v̄xoris, vt infra diceat. Et ex
tūc prīnceps ciuitatis erga
Lōstū fortem cōcepit amo-
rem: t̄ cogitauit filiā suam
illi dare vxorem sicut post-
modū factum est. Sed au-
diens galerus maxentium
frēm suū a constantino ma-
gno deuictuz, vt infra pate-
bit, t̄ per virtutem viuifice
crucis apud pontem mili-
niū in flumine fore mersuz
valde p̄timuit, t̄ a xpianis
p̄secutionē amouit. Ac etiā
timore cōstantini dictū re-
gem costū in suo regno pri-
stine restituit libertati. Lō-

stantinus itaq; magnus de
cimo imp̄i sui āno, vna cuz
licinio p̄sorte sibi in imp̄io
Facto quoq; sororis mari-
to p̄tra galerū exercitū mo-
uit, eūq; deuictum fugauit
Undecimo yō imp̄i sui an-
no cōstantinus renitentem
ad huc galerū aggressus est,
diuina eū gratia p̄tegēt ga-
lerū p̄ueniens comp̄pendit
Quo comp̄phenso flāma de
medio viscer̄ eius cum ni-
mio dolore prump̄s pnuz
sug terram anbelantē pstra-
uit, ac v̄trog oculo exilien-
te de capite cecus efficitur.
Simlq; carnibz putrefactis
diu repugnantē aīam exp̄i-
rauit. Hic annis imp̄auit
duobz cū constātino primo
Lōstantini videlicz magni
patre. Taliter aut̄ defuncto
galero, maximianus filius
eius q; in orientalibz pribz
factus fuerat cesar a patre,
nō v̄ltra cōtinere se valens
nomē sibi vi assumpsit au-
gusti. Ipse quoq; maximia-
nus facinoribz cunctis i vi-
ta sua fedatus, crudelitate
tñ t̄ libidine maxie agebat.
In cōiuījs vero tam p̄fu-
sus erat t̄ taz temulent̄. vt

L

Capitulum III

insanus et mente captus a
vino, crebro putarent, et in ea
fieri iussit que ebrius iube-
ret quod die postera se fecisse ne-
scierat. Delicis luxus atque
ois dissolutiois genere flu-
ctuans, turpissima suis mi-
litibz pbebat exempla. Unum
non solum aliqua vrbs sed nec
opidum quidem paruum absqz
adulterio nobilium mulieruz
poterat inueniri. Aduersus
etiam christianos extitit tam
crudelis, quod pcedentes cete-
ros reges superauit. Nam sua
seueritas innumerabilia hos-
minum milia morti dedit, in
ptibz orientis, sicut octauo
libro ecclastice hystorie di-
cit circa finem. Sed crude-
litas auctoris talium hor-
rendorum scelerum: deo quidem
abscondi non potuit sed in
eum iuste, modicum post, du-
re valde desenit ira divina.
Nam subito totus inflatus
intus et extra et in pectori gra-
de vulnus ortum apparuit,
erumpentibus fistulis, ex quo
cum multitudine verminum fe-
tor tam intollerabilis exala-
bat, ut nullus posset ad eum
accedere medicorum. ob quaz
causam plures iussit occidi

ex medicis. Et licet ex me-
dicoz vera reprehensiō se re-
cognosceret et velle se emen-
dere diceret, ac se penitente
ostēderet menciō ad tps:
ad vomitū tamen, ut canis
reuertit fetidū. Demum ho-
mo edax māsit, et quod vino sp-
relebat ut ebrius, iam car-
nibz inedia et ariditate con-
sumptis, in hoc solū pficit
infelixqz in vltimis puctis
vite positus, iustā esse vin-
dictam dei, et scelerum se pe-
nas pmerentē pficitur ex-
pire. Ad vltimum tamē mor-
bo ingraescēte, prius lumi-
nibz amissis et tunc magis qz
aduersum xp̄m impietatis
crimen cōmiserit vidēs, vi-
dendi finē fecit. Sed quod cru-
delitati viuendo et vanita-
ti semp vacauerat, et in fine
scđm Eusebium etiam si-
mulatorie veniam postula-
bat. Nunc est nobis constā-
tinus repetendus, qui ideo
Britanicus dici⁹ fuit quod in
britania anteqz esset augu-
stus ut dictū est, factus rex
fuit, eo quod illam prouinciam
romanis aduersam, ad eoz
reduxit obedientiaz. Et ut
etiam tactū est supra, heles:

De constan. substitutiōe VIII

nam regis britanici filiam
vxorem accepit. ex qua mag-
nū genuit constantinuz. q
ut habef in tertio libro by-
storie Trigrite. tres habuit
filios et vnā filiam. Quorū
primum noīe suo cōstantinū
vocauit. Sed scđi nomen
constantinū vocari precepit
Tertiū vero constantē vo-
cari mādauit. Filiā hō noīe
sororis sue cēsūt vocari cō-
stantina. que virgo mente et
corpe sancta pseuerauit us-
q in finez. Sz constantinus
pater cōstantini magni. cuž
es̄et cesar factus. filiā ut di-
ctū est supra herculei sorore
maximiani duxit vxore. ex
q duos filios supradictos
generauit: et filiā ynam con-
stantiā noīe. que in vxorem
lucinio fuit data. Itaq iste
cōstantinus sz primus nō
more suorū in impio sociorū
sz maximiani. galeri et mā-
xentij ptez sui regni fedauit
sanguinis effusionem pioz.
Sed solus ex regibus xpia-
nos consistere libere in sua
religione permisit. Nam et
probare volēs qui veri xpī-
ani existerent. qui ve dege-
neres. connocabat ad se xpī-

anos. quos in suo pallacio
congregari fecerat: et tūc oī-
bus mandare curauit. vt q
eius colere vellent deos. cir-
ca se solito more starent. q
vero nollent. a suo conspe-
ctu defugerent. Lungs qui-
dam ex eis religionem san-
ctam desererent. alij tamen
firmi starent. illos sibi statu-
it esse amicos. et eorum con-
silijs semp yti voluit. qui si
deles suo dño constitissent.
Alios hō ex pallatio expu-
lit credens eos nunq̄ erga
principem fore denotos. q
dei sui fuerint proditores.
Sic ergo regnate constan-
tino sz primo pacifice sub
eo religio xpiana degebat.
Verū hic constantinus ad
huc viuēs constātinū scđo
genitum suū ex helena ortū
vel certe primogenitum ex
bis quos citra mare genu-
it p̄sentib⁹ fratrib⁹ alijs ex
vxore theodora natis. sibi
successurū pñūciauit in re-
gnū. Qui constantin⁹ tan-
dem in britania est mortu⁹
non quidē baptizatus. Sz ta-
men ydolorū cōtemptor p̄-
cipiūs: et amator vni⁹ ma-
gnī dei et fidei christiane.

L 2

Capitulum III

Sed helena licet stemne-
ret ydola tāq̄ vana, erat ta-
men in fide iudaica, anteq̄
pueretur ad p̄m. Hec om-
nia hucusq; ideo sūt dicta.
vt sciatur nobilitas magni-
fica sc̄m carnem huius no-
bilissime virginis sancte ka-
therine, vt pateat modus
z causa quare cōstantinus
eius aius in greciam mis-
sus fuit. Et insug vt ip̄e in-
ter malos socios discernat,
sicut rosa inter spinas flore-
re apparet. ex qua rosa debe-
bat procedere p̄ciosum liliū
virgo sc̄z predicta. Et vt sc̄z
atur quis sit ille maxenti?,
qui hanc gloriosam z lictam
virginem katherinam mar-
tyrizari p̄cepit, z quomodo
ad imperiū ip̄se puererit. Iiz
cet sint alia multa his an-
neta, que magis ad decorē
hui⁹ materie sūt hic posita.

Ed an-
te obitū sui
patris sc̄z cō-
stantini rex
Costus p̄z
mogenitus
ei⁹ hec supradicta audiēs
qui in finib⁹ regnabat gre-
corum exhilaratus fuit val-
de de regno patris, de hono-
re z victoriis habitis, cons-
titus eū armare cepit ad vir-
tutes morales z regnum bo-
num. Regnū aut̄ ipsius co-
sti p̄dicti, patris sc̄z sācte ka-
therine fuit pars p̄sidis, sc̄z
illa pars que nūc vocat ar-
menia minor, que antiquis
tus in regione grecoz com-
putabat, in qua armenia est
mons qui vocat vulgariter
montagna nigra, z erat ter-
min⁹ grecie q̄s syriā. Haz
inter alias puincias grecie
tunc tempis erat illa q̄ nūc
appellatur Thurckya, z pro-
vincia magna maioris ar-
menie. Et puincia illa que
nūc dicit Romana, a plurimis
bus capadocia nūcupatur,
que est inter maiore z mio-
rem armeniā. In qua puin-

Capitulū quartum. In quo agitur qđ sc̄z. fuerit regnum regis Costi patris sancte katherine.